

బి.సుబ్బారామనాయుడు వర్సెస్ బి.సిద్దమ్మ నాయుడు తదితరులు

(కె.సుబ్బారావు, రఘుబర్ దయాళ్ మరియు జె.బి. ముథోల్కర్, జె.జె.)

ఆర్బిట్రేషన్ - ఆర్డర్ ఆఫ్ రిఫరెన్స్ - తీర్పును ఏ తేదీలోగా ఇవ్వాలి పేర్కొనాలి - అవార్డు-చెల్లుబాటు
- ఎప్పుడు పక్కన పెట్టవచ్చు - మధ్యవర్తిత్వ చట్టం, 1940 (10 ఆఫ్ 1940), సెక్షన్లు 23(1), 30.

అప్పీలులో తీర్పు చెల్లదా, (1) మధ్యవర్తిత్వ చట్టం, 1940 లోని సెక్షన్ 23(1) ప్రకారం తీర్పు
ఇవ్వాలని సమయాన్ని ఉత్తర్వుల్లో పేర్కొనాలన్న తప్పనిసరి నిబంధనను కోర్టు పాటించకపోవడం, (2)
ఆస్తిలో సగం కంటే తక్కువ వాటాను పిటిషనర్ కు కేటాయించడంలో మధ్యవర్తి తప్పు చేశాడా అనే
ప్రశ్నలు అప్పీలులో నిర్ధారణకు వచ్చాయి.

ఆర్బిట్రేషన్ యాక్ట్ 1940 లోని సెక్షన్ 23(1) ప్రకారం తీర్పు వెలువరించడానికి సమయాన్ని
నిర్ణయించడం తప్పనిసరి. కానీ కోర్టు రిఫరెన్స్ ఆర్డర్ లో సమయాన్ని పేర్కొనకుండా, ప్రొసీడింగ్స్ లో
మరెక్కడా అలా చేస్తే, రిఫరెన్స్ చెల్లదని దీని అర్థం కాదు. తత్ఫలితంగా, కోర్టు ఆర్డర్ షీట్ ను రిఫరెన్స్
ఆర్డర్ తో చదివి, దావాను వాయిదా వేసిన తేదీలోగా ఆర్బిట్రేటర్ తన తీర్పును దాఖలు చేయాలని స్పష్టం
చేసిన కేసులో, ఆ సెక్షన్ పాటించలేదని చెప్పలేము.

రాజా హర్ నారాయణ్ సింగ్ వర్సెస్ చౌదరి భగవంత్ కువార్ (1891) ఎల్.ఆర్. 18 ఐ.ఎ. 55,
కు రిఫర్ చేయబడింది.

అంతేగాక, పిటిషనర్ తనకు రావాల్సిన వాటా కంటే 10 శాతం తక్కువగా చెల్లించినంత మాత్రాన ఈ అవార్డును చెడ్డదని చెప్పలేమని, లేకపోతే చెల్లదని పేర్కొంది. ఆర్బిట్రేటర్ నిజాయితీగా వ్యవహరించినట్లు తేలితే తప్ప అతని తీర్పు ఆధారంగా కోర్టు అతని ఫలితాల్లో జోక్యం చేసుకోజాలదు.

సివిల్ అప్పీలేట్ న్యాయపరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం. 12 ఆఫ్ 1958.

1949 నాటి 54 వ నెంబరు ఆర్డరు కు వ్యతిరేకంగా మద్రాసు హైకోర్టు 1953 ఏప్రిల్ 6 న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ తరపున ఎస్.టి.దేశాయ్, కె.ఆర్.చౌదరి వాదనలు వినిపించారు.

1 నుంచి 5 వరకు ప్రతివాదులకు కె.ఎన్.రాజగోపాల శాస్త్రి, టి.వి.ఆర్.తాతాచారి.

1961, ఏప్రిల్ 5. ఈ మేరకు జస్టిస్ ముథోల్కర్ తీర్పు వెలువరించారు- మద్రాసు హైకోర్టు తీర్పు నుంచి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా దాఖలు చేసిన ఈ అప్పీలులో పిటిషనర్ మూడు కారణాలతో కొన్ని ఆస్తుల్లో తన సగం వాటాను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి, విభజనకు సంబంధించి కోర్టు నియమించిన ఆర్బిట్రేటర్ ఇచ్చిన తీర్పు చెల్లబాటును సవాలు చేశాడు. మొదటి కారణం ఏమిటంటే, తీర్పు ఇవ్వాలన్న సమయాన్ని నిర్దేశించే విషయంలో మధ్యవర్తిత్వ చట్టం, 1940 లోని సెక్షన్ 23, సబ్ సెక్షన్ (1) (1940 యొక్క 10) యొక్క తప్పనిసరి ఆవశ్యకతలను పాటించడంలో కోర్టు విఫలమైనందున మధ్యవర్తిత్వ ప్రస్తావన చెల్లదు. రెండో కారణం తీర్పును దాఖలు చేయడానికి కోర్టు ఇచ్చిన గడువు ముగియడంతో ఆర్బిట్రేటర్ కోర్టులో తీర్పును దాఖలు చేశారు. మూడవ కారణం ఏమిటంటే, స్నిట్ లోని ఆస్తులలో సగం కంటే తక్కువ వాటాను పిటిషనర్ కు కేటాయించడంలో మధ్యవర్తి తప్పు చేశాడు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం వీటిలో దేనిలోనూ వాస్తవం లేదు.

నిస్సందేహంగా సబ్-ఎస్ అనేది నిజం. (1) సెక్షన్ 23 ప్రకారం ఒక వివాదాన్ని మధ్యవర్తికి అప్పగిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ఏ గడువులోగా తీర్పు ఇవ్వాలో పేర్కొనాలి. అవార్డు ఇవ్వడానికి సమయాన్ని నిర్ణయించడం తప్పనిసరి. అయితే కోర్టు రిఫరెన్స్ ఆర్డర్ లో సమయాన్ని పేర్కొనకుండా, ప్రాసీడింగ్స్ లో మరెక్కడా అలా చేస్తే రిఫరెన్స్ చెడ్డది. రాజా హర్ నారాయణ్ సింగ్ వర్సెస్ చౌదైన్ భగవంత్ కువార్, 1882 సివిల్ ప్రాసీజర్ కోడ్ కింద నమోదైన మరో (1)లో మధ్యవర్తిత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 23(1)లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉన్న సెక్షన్ 508 లోని నిబంధనలను ప్రివీ కౌన్సిల్ పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి వచ్చింది. రిఫరెన్స్ ఆర్డర్ లో తీర్పు ఇవ్వడానికి సమయం సెక్షన్ యొక్క నిబంధనలను ఖచ్చితంగా పాటించడం కాదు, అయినప్పటికీ కోర్టు కేసు విచారణకు ఒక తేదీని నిర్ణయించడం "సరిపోతుంది" అనే వాస్తవం. ఇక్కడ మాదిరిగానే, ఇక్కడ కూడా, రిఫరెన్స్ చేసిన తరువాత, కోర్టు పదేపదే సమయాన్ని పెంచుతూ ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది మరియు ఆ ఉత్తర్వులలో తీర్పు ఇవ్వాలన్న సమయాన్ని నిర్దేశించింది. అందువలన ప్రివీ కౌన్సిల్ ఏదో ఒక విధంగా సమయాన్ని నిర్ణయించడంపై దృష్టి సారించింది తప్ప సూచన క్రమంలో సమయాన్ని స్పష్టంగా పేర్కొనాలన్న అవసరంపై కాదు. ఇక్కడ కోర్టు యొక్క బి ఫారం డైరీ ఈ వివాదాన్ని 1948 జనవరి 22 న మధ్యవర్తిత్వానికి వంపినట్లు చూపిస్తుంది. ఆ తేదీ డైరీలో ఇలా ఉంది: "ఉమ్మడి పిటిషన్ పై దావా యొక్క విషయం మధ్యవర్తిత్వానికి రిఫర్ చేయబడుతుంది. కాల్ చేసి.. 24-2-1948". "కాల్ ఆన్" అనే పదాల అర్థం ఏమిటంటే, ఆర్బిట్రేటర్ తన తీర్పును దావా వాయిదా పడిన తేదీ నాటికి, అంటే 1948 ఫిబ్రవరి 24 నాటికి దాఖలు చేయాల్సి ఉంటుంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ ఎంట్రీని ఆర్డర్ ఆఫ్ రిఫరెన్స్ తో పాటు చదవాలి. వాటిని కలిపి చదివితే వాస్తవానికి 1948 ఫిబ్రవరి 24 లోగా అవార్డు దాఖలుకు సమయం నిర్ణయించారు. రిఫరెన్స్ ఆర్డర్ లోనే ఈ తేదీని పేర్కొనకపోవడం వల్ల ఆ ప్రస్తావనకు భంగం కలగలేదు.

నిర్ణీత గడువులోగా తీర్పును దాఖలు చేయడంలో ఆర్బిట్రేటర్ విఫలం కావడంపై 1948 మార్చి 25 న 1948 జూన్ 23 లోగా తీర్పును దాఖలు చేయడానికి గడువు విధించినప్పటికీ, వాస్తవానికి 1948 జూలై 6 వరకు తీర్పును దాఖలు చేయలేదన్నది న్యాయవాదుల వాదన. 1948 ఫిబ్రవరి 24 న కేసును 1948 మార్చి 25 వ తేదీకి వాయిదా వేసినట్లు బీ ఫారం డైరీలో పేర్కొన్నారు. డైరీలో "కాల్ ఆన్" అనే వ్యాఖ్య ఉంది మరియు ఈ వ్యాఖ్య వాయిదా తేదీ ప్రస్తావనకు ముందు ఉంటుంది. అంటే 1948 ఫిబ్రవరి 24 న హైకోర్టు ఆ సమయాన్ని 1948 మార్చి 25 వరకు పొడిగించింది. మార్చి 25, 1948 నాటి ఎంట్రీలో ఈ క్రిందివి ఉన్నాయి:

"ఇంకొంచెం సమయం కావాలి. ఫైల్ అవార్డ్ 23-6-1948".

మరో మూడు ఎంట్రీలు సంబంధితమైనవి మరియు అవి ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి :

"23-6-1948 కాల్ ఆన్ ... 28-6-1948

28-6-1948 కాల్ చేయండి ... 6-7-1948

6-7-1948 అవార్డు దాఖలైంది. అభ్యంతరాలు 13-7-1948".

మూడు సందర్భాల్లో తీర్పును దాఖలు చేయడానికి కోర్టు గడువును పొడిగించిందని ఈ ఎంట్రీలను బట్టి స్పష్టమవుతోంది. వాస్తవానికి ఈ తీర్పు 1948 జూన్ 28 న సిద్ధమై 1948 జూలై 6 న కోర్టులో దాఖలైంది. 1948 జూలై 2 న, అంటే వాస్తవానికి తీర్పు దాఖలు చేయడానికి ముందు, మధ్యవర్తిత్వాన్ని రద్దు చేయాలని తాను కోర్టుకు దరఖాస్తు చేశానని, అందువల్ల ఆ తర్వాత తీర్పును దాఖలు చేయలేమని పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది విజ్ఞప్తి చేశారు. కేవలం ఈ రకమైన అనువర్తనం రిఫరెన్స్ ను ప్రభావితం

చేయదు. అలా కాకుండా, తీర్పు వాస్తవానికి ఆ తేదీకి ముందే చేయబడింది, అందువల్ల, మధ్యవర్తిత్వం యొక్క ఉపసంహరణను కోరే ప్రయత్నం ఎలాగూ ఆలస్యమైంది.

చివరి అంశానికి సంబంధించి పిటిషనర్ కు కేటాయించిన భూమి విస్తీర్ణం దావాలో ఉన్న మొత్తం భూమి విస్తీర్ణంలో సగం కంటే తక్కువే అయినప్పటికీ ఆ భూమి విలువ దావాలో ఉన్న మొత్తం భూమిలో సగం కంటే తక్కువ అని సూచించడానికి ఏమీ లేదని హైకోర్టు నిర్ధారణకు వచ్చింది. రికార్డులో ఉన్న మెటీరియల్ ఆధారంగా పిటిషనర్ వాస్తవానికి తనకు రావాల్సిన ఆస్తి వాటా కంటే తక్కువ పొందాడని చెప్పడం సాధ్యం కాదని మేము అంగీకరిస్తున్నాము. అలాకాకుండా చట్టంలోని సెక్షన్ 30 ప్రకారం ఈ క్రింది మూడు కారణాల వల్ల మాత్రమే అవార్డును పక్కన పెట్టవచ్చు.

(ఎ) మధ్యవర్తి లేదా అంపైర్ తనను తాను లేదా ప్రాసీడింగ్స్ ను దుర్వినియోగం చేశాడని;

(బి) మధ్యవర్తిత్వాన్ని రద్దు చేస్తూ కోర్టు ఉత్తర్వులు జారీ చేసిన తర్వాత లేదా సెక్షన్ 35 ప్రకారం మధ్యవర్తిత్వ చర్యలు చెల్లని తర్వాత తీర్పు ఇవ్వడం;

(సి) ఒక అవార్డును సక్రమంగా పొందలేదని లేదా లేకపోతే చెల్లదని చెప్పవచ్చు. స్పష్టంగా ఈ అభ్యంతరం క్లాజ్ (ఎ) కింద లేదా క్లాజ్ (బి) కింద లేదా క్లాజ్ (సి) యొక్క మొదటి భాగం కిందకు రాదు.

అది రెండో దాని పరిధిలోకి వచ్చే అవకాశం ఉందా అనేది ప్రశ్న. క్లాజ్ (సి)లో భాగం, అనగా, అవార్డు "లేకపోతే చెల్లదు". ఈ క్లాజు పరిధిలోకి అభ్యంతరాన్ని తీసుకురావడానికి, అవార్డు ముఖంపై చెడ్డదని న్యాయవాది వాదించారు. ఆ అవార్డును దాని ముఖంలో చెడ్డదిగా ఎలా చెప్పవచ్చో అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. ఒక వివాదాన్ని మధ్యవర్తిత్వానికి రిఫర్ చేసినప్పుడు, మధ్యవర్తి దానిని తన తీర్పు మేరకు నిర్ణయించాలి, ఖచ్చితంగా నిజాయితీగా వ్యవహరించాలి. ఇక్కడ, మధ్యవర్తి తన తీర్పులో

పిటిషనర్ కు కొన్ని భూములను కేటాయించాడు, దీని మొత్తం వైశాల్యం దావాలో ఉన్న మొత్తం భూమిలో సగం కంటే తక్కువ. మొత్తం భూమిలో సగం తనకు హక్కు ఉందని పిటిషనర్ వాదన. ఈ వాదన మధ్యవర్తి ముందు ఉంది. అయినప్పటికీ తాను చేసిన పరిభాషలో ఈ అవార్డును సొంతం చేసుకున్నాడు. ఆర్బిట్రేటర్ నిజాయితీగా వ్యవహరించినట్లు కనిపించడం లేదు. అలాంటప్పుడు ఈ అవార్డు చెడ్డదని ఎలా చెప్పగలం?

హైకోర్టుతో ఏకీభవిస్తూ పోటీ చేస్తున్న ప్రతివాదికి ఖర్చులతో ఈ అప్పీలును కొట్టివేస్తున్నాం.

అప్పీల్ కొట్టివేత..